

מ"ת 579/05/14 - מדינת ישראל נגד שמוליק מולונה אמברבר, שי מברטה אמברבר

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 579-05-14 מדינת ישראל נ' אמברבר(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 6-0101-88482-014

בפני	כב' השופט אביטל חן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. שמוליק מולונה אמברבר (עציר) 2. שי מברטה אמברבר (עציר)

החלטה בענין המשיב 1

בפני בקשה למעצר המשיב 1 עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי").

המשיב 1 מואשם ב-3 עבירות של סחר בסם, ב-3 מועדים שונים.

ביום 9/1/14 מכר המשיב 1 לסוכן סמוי סם מסוג קנבוס במשקל 52.89 גרם תמורת 2,000 ₪, אותם העביר הסוכן לידי, בתיווכו של מר יוחאי סוויסה (להלן: "מר סוויסה"), אשר במועד האירוע ריצה עונש מאסר.

ביום 14/1/14 מכר המשיב 1 לסוכן הסמוי סם מסוג קנבוס במשקל 40.67 גרם תמורת 2,000 ₪, שוב בתיווכו של מר סוויסה.

ביום 6/2/14 מכר המשיב 1 לסוכן הסמוי סם מסוג קנבוס במשקל 70.26 גרם תמורת 1,800 ₪, בתיווכו של אותו יוחאי סוויסה.

שאלת הסמכות המקומית

עמוד 1

ב"כ המשיב 1 טען להעדר סמכות מקומית בטענה שמקום ביצוע העבירה והן מקום מגורי הנאשם באזור המרכז ואין בעובדות כתב האישום, להקנות סמכות מקומית לבית משפט השלום בירושלים.

סעיף 6(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי "דנים נאשם בבית משפט אשר באיזור שיפוטו נעברה העבירה כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם".

אין חולק כי מגורי המשיב אינו נמצא באזור שיפוטו של בית משפט זה, אלא באזור שיפוט מחוז מרכז. כך גם לגבי מקום מסירת הסם לידי הסוכן ב-3 האישומים.

המבקשת טענה כי כל השיחות בין המשיב 1 לסוכן בוצעו כאשר הסוכן בירושלים. הטענה אינה מדויקת שכן חלק מהשיחות בוצעו בסמוך לפני מסירת הסם, אך יחד עם זאת, מחומר הראיות בנוגע לאישום מס' 2 עולה כי ההתקשרות הראשונית בין הסוכן לבין המשיב 1 ביחס לעסקה הרלבנטית בוצעה טלפונית, כאשר הסוכן שוהה בירושלים (ממזכר מיום 3/2/14 עולה כי השיחה הוקלטה על ידי מפלג חקירות ירושלים, כשהסוכן שוהה שם) -א.ח). מכאן עולה כי חלק מהעסקה נשוא אישום מס' 2, בוצע במחוז שיפוט של בית משפט זה.

כנטען בכתב האישום העברת התשלום למר סוויסה בוצעה בירושלים באמצעות הפקדה לחשבוננו של זה, בתקופה ששהה במאסר. ובהזדמנות אחרת, התקיימה פגישה במושב אורה, בכתובת מגוריו של מר סוויסה.

סעיף 7 לחסד"פ קובע כי היה וצורפו אישומים בכמה עבירות, מוסמך לדון בענין כל בית המשפט אשר לו השיפוט, לפי סעיף 6, באחת העבירות, ומכאן קנה בית משפט סמכות זה לדון ביתר האישומים.

בנוסף, אין זה סביר ויעיל להפריד בין האישומים ולפצלם בבתי משפט שונים.

קיומן של ראיות לכאורה

ב"כ המשיב 1 אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה הקושרות את המשיב 1 למעשים המיוחסים לו.

חומר החקירה מוכר לי מהדין בעניינו של המשיב 2 וניתן לקבוע כי חומר הראיות ובו הודעות הסוכן הסמוי, הודעתו של מר סוויסה במשטרה, דוח מסדר זיהוי תצלומים, ותמלולי שיחות בין הסוכן הסמוי לבין המשיב, מקים פוטנציאל להרשעה, היה וייתן בהם אמון בהליך העיקרי.

עוד אציין כי מדובר בראיות לכאורה ממקורות שונים, ומשקלן המצטבר הינו בעוצמה היכולה לבסס הרשעה בפלילים.

יש לקבוע איפוא, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המעשים המתוארים בכתב האישום.

עילת מעצר וחלופה

משקבעתי קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב 1 בכתב האישום, יש לדון בשאלה האם קיימת עילה למעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים, והאם ניתן בנסיבות העניין להורות על חלופת מעצר.

עילת המעצר בעבירה המיוחסת למשיב נגזרת מחזקת המסוכנות, הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי, המתייחס לעבירה "לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי."

בבש"פ 6968/10 חליל יוסף אלרבעיה נגד מדינת ישראל נפסק בענין זה כי:

"העבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בגינה עומד העורר לדין (יחד עם אחרים), מקימה עילת מעצר סטטוטורית, בשל הקושי ליתן אומן בנאשם כזה שלא ישוב לעיסוק מסחרי בסם המצמיח "כסף קל" ובשל הסיכון הנשקף מהפצת הסם כאמור ליצור בכללותו (ראו למשל: בבש"פ 9595/09 קורס נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 7.12.2009); בבש"פ 6985/10 עזרא נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 6.10.2010)). ההלכה היא על כן כי אין לשחרר לחלופת מעצר מי שקמה נגדו תשתית ראייתית לכאורית המלמדת על מעורבות בפעילות מסחרית בסם, למעט במקרים חריגים המצדיקים זאת, בשל החשש שאין בחלופת מעצר כדי למנוע את המשך הפעילות המסחרית להפצת הסם (ראו למשל בבש"פ 3899/95 מדינת ישראל נ' ג'מאל)..."

כנגד המשיב 1 קיימות ראיות לכאורה כנדרש לשלב הנוכחי, ועילת מעצר עד תום ההליכים ומשעיינתי בחומר המונח בתיק, מצאתי כי עניינו של המשיב 2 אינו נופל בגדר המקרים החריגים, המצדיקים בדיקת האפשרות לשחררו לחלופת מעצר, ויש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

המשיב 1, בן 32 שנה, בעל עבר פלילי עשיר בתחום עבירות הרכוש והסמים.

הנאשם הורשע ביום 7/6/12 בביצוע עבירה של יצוא יבוא מסחר ואספקה, 4 עבירות של החזקה לשימוש עצמי, הפרעת שוטר במילוי תפקידו והחזקת כלים להכנת סם לא לצריכה עצמית.

בגין עבירות אלו ריצה המשיב 1 עונש מאסר בפועל למשך 14 חודשים וכנגדו תלוי ועומד מאסר מותנה למשך 8 חודשים בגין עבירות סחר בסם.

בנוסף, הורשע המשיב 1 בתיקים נוספים בשנים 2002, 2009 ו-2010 בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי.

למשיב 1 עבר פלילי בעבירות נוספות "ישנות" יותר שעניינן, שוב, החזקה לשימוש עצמי ובנוסף, נהיגה פוחזת ברכב, נהיגה בקלות ראש, פריצה (שתי עבירות), היזק לרכוש, תקיפה הגורמת חבלה של ממש (שתי עבירות), תקיפה בתנאים

מחמירים.

מחומר הראיות ומעברו הפלילי של המשיב 1 בתחום הסמים עולה כי המשיב מצוי עמוק בעולם הסמים, ולאורך שנים רבות. בנסיבות הענין, אין ליתן אמון במשיב 1 וחלופת מעצר לא תאיין את מסוכנותו.

לפיכך, מורה על המשך מעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ד, 14 מאי 2014, בנוכחות הצדדים.